

Constituirea identității și ponderea interactivității comunicării on-line

Andrei PERCIUN

Dacă vom lua drept premisă ideea că natura văzută de noi ca un spațiu în care este expus ansamblul întreg al entităților cu care interacționăm (tradusă, de altfel, prin *κόσμος*-ul grecesc), dar și tehnica ce, în principiu, nu conține nimic natural (în sensul *φύσις*-ul grecesc), deoarece reprezintă produsul final al activității umane, „manifestă o mare indiferență” față de ceea ce omul ar aprecia sau nu, investind o atitudine de încântare sau de dezgust, atunci nu ne va fi deloc complicat să vedem faptul prezenței a cel puțin două straturi de experimentare, în care sunt întâlnite obiectele lumii – stratul natural, brut, cel în care un obiect nu reprezintă nimic altceva decât ceea ce este în ordinea sa naturală, și stratul eidetic, cel al semnificațiilor, ce depășește și survolează stratul natural, aducând cu sine o plusvaloare în determinarea esenței unui obiect. Absența omului ar presupune dispariția acestui strat non-material de semnificații. Absența interpretată în termenii unei distanțări sau izolări ne duce la actul comunicării virtuale în regim online. Pentru ca acest strat, important nu doar pentru identitatea individului uman, dar și pentru capacitatea lui de a cunoaște și de a înțelege, să supraviețuiască, e nevoie de o întreținere a unei interactivități benevole și reciproce. Astfel, comunicările online și, în particular, studiile de la distanță vor deveni mai eficiente.